

РЕШЕНИЕ

№ 4057

гр. София, 17.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.07.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4288** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на ЗК [фирма], [населено място], чрез надлежно оправомощен процесуален представител против решение от 05.03.2012г. на Софийски районен съд, 3 състав, постановено по НАХД № 47 / 2012 г. С обжалвания съдебен акт е отменено наказателно постановление № Р-10-968 / 09.09.2011 г., издадено от заместник председателя на КФН, ръководещ управление Застрахователен надзор, с което на ЗК [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева, на основание чл. 317, ал. 3 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

Касаторът твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон и нарушение на процесуалните правила при постановяване на решението. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново, с което да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касация – Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, оспорва касационната жалба и моли да се отхвърли като неоснователна по съображения, изложени в представените по делото писмени бележки.

Участващият в касационното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба и счита,

че решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, приема от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, същата е ОСНОВАТЕЛНА поради следното:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите М. Г., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че ЗК [фирма] е осъществила състава на нарушението за което е санкционирана.

Ако се приеме, че касаторът е санкциониран за даване на невярна информация в представената от него на 30.12.2010 г. електронна справка за сключените застрахователни договори. В НП е посочено, че тази справка е дадена „в изпълнение на задължението по чл.294, ал.4 от КЗ”, което обстоятелство е възприето и от въззивния съд.

Съгласно чл. 294, ал. 1 от КЗ всеки застраховател, който предлага задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка „Злополука" на пътниците в Република България посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, представя на Информационния център ежеседмично до втория работен ден на следващата седмица справка за сключените и за прекратените застрахователни договори към края на предходната седмица. По силата на ал. 4 от същата разпоредба тази справка се подава и в КФН. Тълкувайки съдържанието на цитираните разпоредби следва извода, че задължен субект по чл. 294, ал. 1 от КЗ са само застрахователите, предлагащи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или задължителна застраховка "Злополука" на пътниците в Република България посредством установяване или при условията на свободата на предоставяне на услуги, което отговаря на легалната дефиниция, дадена в нормата на чл. 8, ал. 1, т. 2 от КЗ. Касаторът не е в кръга на лицата по чл.8, ал.1, т. 2 КЗ, поради което за него не съществува задължение за даване на информация по чл.294 КЗ. От горното следва, че на застрахователното дружество е наложено наказание за даване на невярна информация в справка, която нито е следвало да бъде изисквана, нито е следвало да бъде давана, което обуславя отпадането на административнонаказателната отговорност.

Ако се приеме, че касаторът е санкциониран за даване на невярна информация чрез представено от него на 03.01.2011г. на надзорния орган копие от договор с поправена дата, то представянето на препис от застрахователната полица в хода на извършваната срещу застрахователя проверка не представлява подаване на информация до надзорния орган, относно сключените застрахователни договори по см. на чл.317 ал.1 от КЗ, в това число и относно един от реквизитите по чл. 184, ал. 3, т. 9 КЗ, поради което не е налице административно нарушение, което да подлежи на санкциониране по чл. 317, ал. 3 КЗ.

Освен това, административнонаказващият орган не е установил на какво се дължи разминаването в датите на сключване на застрахователния договор по процесната застрахователна полица и коя е действителната дата на документа, поради което и

изводът му, че вярната дата е 27.12.2010 г, а не 23.12.2010 г. е необоснован.

От представените по делото доказателства е видно, че на 03.01.2011. санкционираната застрахователна компания е предоставила на КФН всички документи, които са й поискани и с които е разполагала. От ЗК [фирма] не е поискана допълнителна информация относно точната дата на сключване на застрахователния договор и какви са причините за коригирането на датата. За тези обстоятелства информация не е изискана и от застрахователния брокер, респективно застрахователния агент, осъществил посредничеството при сключване на процесния договор. Обстоятелството, че датите на двете копия от полицата са различни, само по себе си не означава, че тази, посочена на копието, представено от ЗК [фирма] е невярна. Във връзка с установяване на вярната дата на сключване на полицата не са събрани никакви доказателства. Следователно, дори да се приеме, че самата полица представлява информация по смисъла на чл.317, ал. 3 КЗ, не е установено и доказано по надлежен ред, че полицата е подправена и че информацията в нея е невярна.

Касационната инстанция приема и, че констатираното разминаване в датите на сключване на договора не се е отразило на целите на застрахователния надзор.

Настоящият състав не споделя изводите на районния съд, че в процесния случай се касае за нарушение с висока обществена опасност. Застрахователната премия е изплатена напълно в момента на сключване на договора и не се определят падежи на разсрочени вноски, а валидността на застраховката е конкретно определена по дати и часове, като датата на сключването е само формален реквизит, който е без значение за правата и задълженията на застрахованото лице. Установената поправка не влияе по никакъв начин на валидността на договора, на размера на премията, на покритите рискове, на застрахователната сума и на възможностите на застрахованото лице да търси обезщетение при настъпване на застрахователно събитие.

Същевременно трябва да се отчете, че поправката представлява неблагоприятно за застрахователя обстоятелство, тъй като едноседмичният срок по чл.294, ал.1 и ал.4 КЗ започва да тече от по-ранната дата. Подавайки електронната справка, застрахователят е посочил данните от наличната при него информация. С поправката не се препятстват и правомощията на контролните органи. Това мотивира настоящия състав да приеме, че нарушението, макар и формално извършено, е маловажно поради ниска степен на обществена опасност, като дори и минималната санкция от 20 000 лв. е прекомерно висока, с оглед обществената опасност на деянието.

Като не е отчел всичко гореизложено, съставът на въззивния съд е постановил в нарушение на закона незаконосъобразен съдебен акт, който следва да бъде отменен. Настоящият съд следва да се произнесе по същество и да отмени и спорното НП.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 05.03.2012г. на Софийски районен съд, 3 състав, постановено по НАХД № 47 / 2012 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-968 / 09.09.2011 г., издадено от

заместник-председателя на КФН, ръководещ управление Застрахователен надзор, с което на ЗК [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева, на основание чл. 317, ал. 3 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.